

nem, hvad vil faa stee? Saa klarer Finantsministeren sig nok til Tid og Sted, men saa retournere Følgerne, som i Sandhed ingen af de ærede Rigsdagsmænd kunne beregne, paa os. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) har lagt os paa Sinde, at Crediten er et Træ; jeg siger, det er en Mø, der taaler ingen Pletter, og mindst fra Repræsentationens Side. Den ærede Rigsdagsmand (S. A. Hansen) smiler af det; ja, vi staae stik imod hinanden i mange Tilfælde, og jeg seer heller ikke, hvorfor vi ikke skulde gjøre det her; tværtimod, det er i sin Orden, at han er imod mig. Jeg har heller ikke Noget imod, at han stiller sig op ligeoverfor mig, men jeg gjentager, at hverken han eller Noget kan beregne Følgerne. Vi have engang haft en maadelig Credit, men vi have faaet Tilliden tilbage igjen, og vi have vundet den ved vor Regjerings Ærlighed, saavel under den forrige Regjeringsform, som under den nærværende. Det er derved, at vort Pengevæsen og vore Papirer have staaet i faste og gode Courser, medens andre Staters Pengevæsen har været vakkende og deres Papirer ere faldne i Courser. Det er meget let, her at henkaste en Ytring og sige: „det maa gaae sin Gang; Følgerne ere ikke vor Sag“. Jo, det er vor Sag, og det er vor Sag i strengeste Betydning. Jeg vil henstille til den ærede Rigsdagsmand, som jeg, som sagt, meget sjelden har deelt Anskuelse med, om han med den Indflydelse, han besidder i denne Sal, vil paatage sig Ansvar for Følgerne af denne Afstemning, om han virkelig med sin Skarpsindighed tiltroer sig Evne til at vide, hvad det kan føre til, om han, afføet fra al forudfattet Mening om Overbanen, som kunde have influeret mere eller mindre paa hans Stilling i denne Sag, tør uden Betænkelse og med god Samvittighed paatage sig det Ansvar, som han ved sin Indflydelse paa Afstemningen i denne Sal fremkalder, ligeoverfor Regjeringen, ligeoverfor den Anseelse, som det ikke kan være andet end enhver dansk Mand's og særlig det danske Folks Repræsentanters Billie og Dnske at bevare for vor Regjerings Medlemmer, forsaavidt vi, og derom er der kun een Mening, erkjende dem som agtværdige, som retsindige og rebelige

Mænd. Jeg vil ogsaa spørge den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), om han med sin rige Indflydelse vil paatage sig dette Ansvar (Tscherning: Ja!) Den ærede Rigsdagsmand svarer Ja; godt, jeg tager ham paa Ordet, og jeg vil ved en anden Leilighed føre mig det til Indtægt. Jeg kan ikke gjøre videre end udtale min Mening; jeg vilde ikke bære Ansvar. Jeg troer, at Ministeren har handlet aldeles overeensstemmende med Loven; om der forøvrigt kan være Udsættelser, at gjøre paa den Maade, hvorpaa han har udført Loven, tilkommer, saavidt jeg skjønner, ikke Rigsdagen, men Rigsretten at afgjøre.

Bale: Jeg begjærede Ordet igaar i Anledning af en Ytring af den ærede Minister, men førend jeg ytrer mig i den Anledning, skal jeg svare paa nogle Bemærkninger, der ere fremkomne fra andre Sider. — Der er af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) og ogsaa fra andre Sider fremkommet den Bemærkning, at vi i denne Sag hellere skulde gaae ind paa at anlægge en Rigsrets-Action. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvorledes Sagen ganske simpelt foreligger; det maa ikke glemmes, at vi under denne Sag behandle den aarlige Finantslov, og i den aarlige Finantslov er der en Paragraph, hvor der er opført Rente af Kongerigets Reservecfond. Udvalget er berettiget til at undersøge denne Reservecfonds Stilling, og finder det, at Reservecfondens Stilling ikke er rigtig, har det at gjøre sine Bemærkninger der til og forelægge dem for Thinget. Nu bliver det opløst, at der er særlig bindende Bestemmelser for denne Reservecfond, og Finantsudvalgets Fleertal finder, at Folkethinget ikke bør gaae ind derpaa. Det henstiller til vor Afgjørelse, om vi ville billige det, der er skeet, eller gaae en anden Vej. Der er slet ikke Tale om at rolle ved det, der er skeet, eller at rolle den indgaaede Contract, men der er kun Tale om, om vi ved Behandlingen af Reservecfonden skulde være tilfredse med det, der er skeet. Det er det, der er henviist til vor Afgjørelse i dette Dieblik, og jeg finder, at der er saamange Trin tilbage af denne Sags Behandling, at vi med den største Nødsnød, uden at lade os